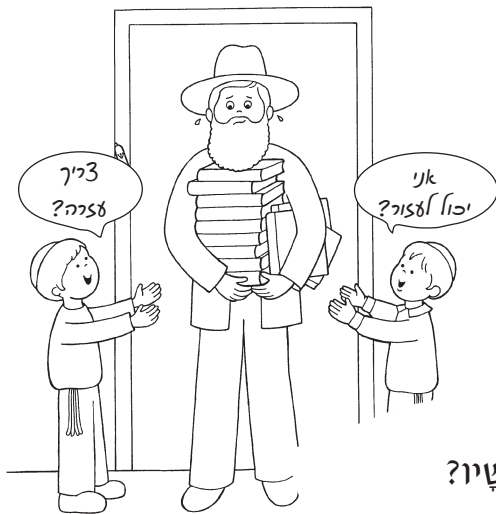

מִשְׁפֹּט שְׂאֵלָה

אל הכתה הגיע סופר מפרסם שכותב ספרי ילדים.
אילו שאלות תרצו לשאל אותו?

1. בחרו בשאלות שמתאים לשאל סופר אורח בכתה, וסמנו לצדן ✓.

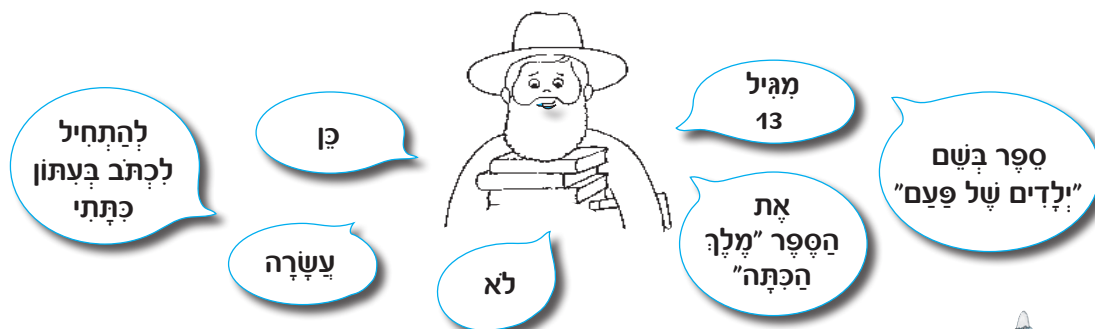
- א. כמה ילדים יש לך?
- ב. כמה ספרים כבר כתבת?
- ג. האם כתבת רק ספרים לילדים?
- ד. האם יש לך מכונית?
- ה. מה השעה?
- ו. מהו הספר האחרון שכתבת?
- ז. איזה ספר אתה מתכוון לכתב עכשיו?
- ח. האם קשה לכתב ספר טוב לילדים?
- ט. איך מגיעים אליך הרעיונות של הספורים?
- י. היכן אתה רגיל לקנות ירקות?
- יא. מתי התחלת לכתב ספורים?
- יב. מתי התחלת לדבר?
- יג. מה אתה מציע לילד שאוהב לכתב ספורים?

מִשְׁפֹּט שְׂמַטְרָתוֹ לְשֵׁאל שְׂאֵלָה בְּקָרָא: מִשְׁפֹּט שְׂאֵלָה.

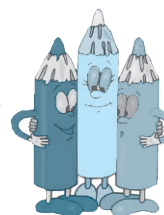
מה שם הסימן שנסמן בסוף? והוא נראה כך:

תשובות

סופר הילדים ענה לתלמידים תשובות לשאלות.

קראו את התשובות, ונסו להבין על איזו שאלה ענתה כל תשובה. האם המשימה היתה אפשרית? ... - לא. אילו היו תשובות קצרות.

אבל, שימו לב לתשובות הבאות:

- עד היום כתבתי עשרה ספרים.
- לא, אני כותב גם למבגרים.
- התחלתי לכתב מגיל שלש עשרה.
- הספר האחרון שכתבתי הוא הספר "מלך הכתה".
- כעת אני עוסק בכתיבת ספר בשם: "ילדים של פעם".
- כן, בשביל לכתב ספר טוב לילדים צריך להשקיע מאמצים רבים.
- לילדים שאוהבים לכתב אני מציע להתחיל לכתב בעתון כתתי.

האם מתשובות אלו אפשר להבין על אילו שאלות הן ענו?
כאן בכל תשובה משפט שלם. אפשר להבין בדיוק על מה מדבר.

תשובה הכתובה במשפט שלם נקראת תשובה מלאה.

בשביל
הכתיבה

איך נכתב בעצמנו תשובה מלאה?

- כדי לכתב תשובה מלאה נעזרים בשאלה.

מעתיקים חלק מהשאלה, מהסוף להתחלה, ובמקום מלת השאלה - עונים תשובה.

לדגמה - שאלה: על מה מספר בספר "ילדים של פעם"?

תשובה מלאה: בספר "ילדים של פעם" מספר על ילדים שחיו לפני כמאה שנה.

תשובה (במקום מלת השאלה)

מתוך השאלה

2. קראו את השאלות הבאות, וענו פעם אחת תשובה קצרה, ופעם שנייה - מלאה.

א. אילו אביזרים צריכים כדי להתחפש לסופר?

תשובה קצרה:

תשובה מלאה:

ב. למה התחפשת בפורים שעבר?

תשובה קצרה:

תשובה מלאה:

ג. למה היית רוצה להתחפש בפורים הבא?

תשובה קצרה:

תשובה מלאה:

כשעונים בטלפון די בתשובות קצרות,

אך בשעורי בית, דפי חזרה ומבחנים, בתשובות מלאות עונים.

לָמָה וּמַדּוּעַ

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, תְּשׁוּבוֹת לְשֵׁאלוֹת "לָמָה" הֵן אֲרָכוֹת בְּמִיחָד.

... כִּי כִּדֵי לְהַסְבִיר מַה־יְהִי הַסָּבֵחַ לְדַבֵּר, צָרִיךְ לְהַאֲרִיךְ בְּדֶרֶךְ-כָּלֵל.

עַל שְׂאֵלָה אַחַת עֲנֵה הַסּוֹפֵר תְּשׁוּבָה מְלֵאָה וְאַרְכָּה בְּמִיחָד.

הַתְּלַמִּידִים שְׂאֵלוּ: לָמָה קָשָׁה לְכַתֵּב סֵפֶר יְלָדִים טוֹב?
וְהוּא עָנָה:

קָשָׁה לְכַתֵּב סֵפֶר יְלָדִים טוֹב, מִפְּנֵי שֶׁסֵּפֶר יְלָדִים צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּעַל מְסָר חֲנוּכִי מֵתַאִים לְעוֹלָמָם שֶׁל הַיְלָדִים. עַל הַמְסָר לְהִסְתַּתֵּר בְּתוֹךְ עֲלִילָה מְעַנִּינָת, מוֹתַחַת וּמְרַגֶּשֶׁת, מְשׁוּם שְׂיֻלָּדִים אֵינָם אוֹהֲבִים סִפּוּרִים מְשַׁעֲמָמִים.
וַיֵּשׁ עוֹד סָבֵחַ לְדַבֵּר: כִּדֵי שְׂיֻלָּדִים יְבִינּוּ אֶת הַסּוֹפֵר, צָרִיךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמַלִּים פְּשוּטוֹת, מִכֵּיּוֹן שְׂיֻלָּדִים אֵינָם מְכִיָּרִים מַלִּים רַבּוֹת. עִם זֹאת, יֵשׁ לְשַׁלֵּב גַּם מַלִּים פְּחוֹת מְכָרוֹת כִּי דֶרֶךְ הַקְּרִיאָה הַיְלָדִים אֲמוּרִים לְהַעֲשִׂיר אֶת שְׂפָתָם.

מִפְּנֵי שֶׁ...

מִכֵּיּוֹן שֶׁ...

בְּגִלְלָה...

מְשׁוּם שֶׁ...

כִּי

בְּתְשׁוּבוֹת לְשֵׁאלוֹת "לָמָה" מְשַׁתְּמָשִׁים בְּמַלּוֹת עֲזָר:

3. הַשְּׁלִימוּ אֶת הַתְּשׁוּבוֹת לְשֵׁאלוֹת הַבָּאוֹת בְּאַחַת מִמְּלּוֹת הָעֲזָר.

א. לָמָה לְסַפְּרִים יֵשׁ כְּרִיכָה קָשָׁה?

לְסַפְּרִים יֵשׁ כְּרִיכָה קָשָׁה [ ] הַכְּרִיכָה הַיָּא בַּחוּץ וְעֲלוּלָה לְהַפְּגַע בְּקַלּוֹת.

ב. לָמָה בְּסַפְּרֵי יְלָדִים מוֹסִיפִים גַּם צִיּוּרִים?

לְסַפְּרֵי יְלָדִים מוֹסִיפִים גַּם צִיּוּרִים [ ] הַיְלָדִים אוֹהֲבִים לְדַמֵּן בְּדִיוֹק אֵיךְ הָיוּ נִרְאוֹת הַדְּמִיּוֹת בְּסַפּוֹר.

לאחר שעינה הסופר על כל השאלות, ספר להם כמה ספורים.
הוא הסביר שיגיש ספורים שכתבו אותם בעקר כדי שהקורא ילמד מוסר השכל,
כמו למשל הספור הבא:

הסוחר והקוץ

(מתוך האנציקלופדיה החדשה לילד)

יהודי אחד, שהתפרנס ממסחר, רצה להפליג באניה לארץ
רחוקה על מנת למכור שם את סחורתו ולהרויח כסף רב. בדרכו
אל האניה נדקר הסוחר ברגלו מקוץ שצמח על אם הדרך,
והפסיד את ההפלגה. הצטער הסוחר מאד על ההזדמנות
שהחמצה, כעס ובכה.

כעבר מספר ימים הגיעה לאזני האיש שמועה, ולפיה האניה
בה התכונן להפליג טבעה בים, וכל נוסעיה נספו. הודה האיש
לקדוש ברוך הוא על הנס הגדול שעשה עמו ועל הקוץ הזעיר
ששלח בדרכו, שבזכותו נצלו חייו.

4. ענו תשובות מלאות על השאלות הבאות לפי הספור:

1. למה רצה היהודי להפליג באניה?

---

2. מה קרה לסוחר היהודי בדרכו לאניה?

---

3. מדוע הצטער הסוחר בתחלה, ולמה שמח בסוף?

---

4. מה לומדים מספור זה? הקיפו:

סוחר הפלגים באניה / מה שעשה עינה הכסף / טוב להפיק מקוץ

ויש ספורים שעקר מטרתם היא לגרם הנאה לקורא, כמו הבדיחה הבאה:

פיג'מה בגשם

משה ודוד היו חברים טובים.
יום אחד בא משה לשחק אצל דוד. שחקו השנים בשעות אחר הצהריים. הגיע הערב וגשם החל לרדת. נזכר משה שלא הביא עמו מטרייה, ודאג כיצד יעשה את הדרך הביתה חזרה? ...
הציע דוד למשה שישאר ללון בביתו.
"רעיון מצוין", קרא משה "רק אלן הביתה להביא את הפיג'מה ולא תהיה שום בעיה..."

5. ענו תשובות מלאות על השאלות הבאות לפי הספור.

א. למה בא משה לדוד אחרי הצהריים?

ב. מה קרה בערב?

ג. מדוע דאג משה כשראה שגשם החל לרדת?

ד. מה הציע דוד?

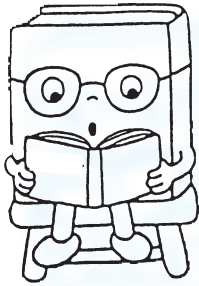

ה. מדוע מצחיק סוף הספור? סמנו ✓

כי אפטר לישון בלי פויג'מה כי אולי בהורים שלו יראו לו

מפני שגם יחזר הביתה לקחת פויג'מה יתראה בעצמו ולא יפתר את הבעיה.

יש תשובות?

לא לכל השאלות של התלמידים היתה לסופר תשובה, כמו למשל, כמה ספרים הוא יכתב בעתיד - הוא עדין אינו יודע. גם במשפטים שקוראים אי אפשר למצא תשובה על כל שאלה.

1. קראו את המשפט ואת השאלות שאחריו,

וסמנו ✓ רק לצד שלש השאלות שיש עליהן תשובות במשפט, וענו רק עליהן.

א. לפני פסח קנה אבא הגדה מיחדת לכל אחד מבני המשפחה.

- מה קנה אבא לפני פסח?
- למי קנה אבא הגדה?
- באיזו חנות קנה אבא את ההגדות?
- מתי קנה אבא את ההגדות?

ב. אמא רשמה על כל הגדה שם, כדי שכל אחד יוכל לשמור על שלו.

- מה רשמה אמא?
- על מה רשמה אמא את השמות?
- באיזה מכשיר כתיבה השתמשה אמא?
- לשם מה רשמה אמא שמות?